

Dítky

Pozdrav:

Milí přátelé, vítám Vás slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 33, 11-15)

11 Záměry Hospodinovy platí věčně, úmysly jeho srdce po všechna pokolení.

12 Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví.

13 Hospodin se dívá z nebe, vidí všechny lidské syny,

14 ze svého pevného trůnu shlíží na všechny, kdo obývají zemi.

15 On utvořil srdce každého z nich, on též rozumí všem jejich skutkům.

Píseň: EZ 442 - Pane, dnešek je den chvály

Modlitba:

Pane náš, tak mnohé nás chce od Tebe vzdálit, prázdná zaměstnaní, nepodstatné radosti, nicotné starosti. Tak mnohé nás chce zastrašit – hrdost, která je příliš zbabelá, sobeckost, která myslí jenom na svůj prospěch, hříšnost, která se bojí čistoty. Ty však si přeče silnější, proto se k Tobě utíkáme. Nazýváme Tě svým Spasitelem a Vykupitelem, neboť si přišel do světa, abys nás zbavil pout, jimiž jsme svázaní a nedokážeme se sami osvobodit. To bylo Tvé dílo, jenž si dokonal. Ať nám je Tvá přítomnost vždy novým zdrojem naděje. Amen

I. Čtení: (1. Janův 1, 1-10)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. listě Jana 1 kapitola.

1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.

2 Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven.

3 Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

4 To píšeme, aby naše radost byla úplná.

5 A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy.

6 Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu.

7 Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu.

8 Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.

9 Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.

10 Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.

Píseň: EZ 660 - Bud' Bohu všechna chvála

Kázání: (J 21,1-14)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana ve 21 kap., od 1-14 verš. Tam čteme:

1 Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiánského.

2 Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků.

3 Šimon Petr jim řekl: „Jdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili.

4 Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.

5 Ježíš jim řekl: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“

6 Řekl jim: „Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.

7 Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť – byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou.

8 Ostatní učedníci přijeli na lodi – nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket – a táhli za sebou síť s rybami.

9 Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb.

10 Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!“

11 Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla.

12 Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

13 Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

14 To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

Milí přátelé,

setkání se **Vzkříšeným Pánem** se odehrává na břehu Tiberiadského moře. Je to naše staré známe jezero Genezaretské, kde se odehrálo tolik evangelijních příběhů.

Je noc a rybolovu se nedaří. Učedníci jsou nešťastní a ještě k tomu všemu neznámý muž, který na ně k ránu volá: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Zkušení rybáři si v tu chvíli musí připadat opravdu jako malé nerozumné děti, které nic neumí a nic nemají. Kdo z nás by to neznal! Přes všechny zkušenosti, vzdělání, přes všechno úsilí a snahu, i my tu často stojíme s prázdnýma rukama a nemáme druhým co nabídnout. Zatímco my jsme v moři světa, abychom konali dílo, které nám svěřil, On je už na břehu odtud nám pomáhá a zjevuje se ve Slově, který činí náš **rybolov plodným**. Setkání se odehrává venku, mezi pohany, na prahu mezi mořem a zemí. Tady se vytváří spojovací článek mezi světem, který potřebuje spásu a Spasitelem světa.

Často přicházejí chvíle rozčarování, zklamání a rezignace. Ale Ježíš nás nenechává samotné. Přichází jako neznámý a hladový pocestný a radí zoufalým rybářům, kam mají vrhnout své síť. A když ho poslechnou, dosud marné úsilí přináší nečekané ovoce. Příběh pokračuje o tom, jak učedníci Ježíše nepoznávají.

Bylo jich tam sedm. Není to sbor dvanácti, který představuje izraelské kmeny. Je jich tam jenom sedm, číslo úplnosti, které představuje pohanské národy. Jakási komunita sedmi církví, otevřená světu.

Proč se učedníci setkávají s Ježíšem, kterého nemohou poznat podle běžných lidských měřítek. A přece z hrobu vstal. Jenže ten oslavený a zmrtvýchvstalý Ježíš není ten stejný Ježíš jako před ukřižováním. To je pro nás informace dobrá i špatná. Dobrá proto, že i my - stejně jako první křesťané můžeme našeho Pána vidět v různých situacích, ve vztazích mezi lidmi, v tom, co ve sboru zažíváme. A špatná, protože toto setkání s Ježíšem neprobíhá často podle našeho přání. **Ježíš je skrytý příliš netrpělivému srdci**. A my bychom kolikrát chtěli, aby byl všude vidět, aby si už konečně na něj mohli i nevěřící sáhnout a uvěřit. Ale není ta touha podobná tomu, který radil Ježíšovi, aby sestoupil z kříže?

Janův popis setkání učedníků s Ježíšem ukazuje učedníky, kteří poznávají svého Pána podle toho, co dělá, ne podle toho jak vypadá. A poznávají ho ne samostatně ale společně. Ježíš je poznán kolektivem – společenstvím. Je to jeden z mnoha příkladů, kdy vidíme, jak je **důležité žít život víry s bratry a sestrami**.

Učedníci se vzájemně podporují ve svém tušení, ve svém poznání Ježíše. A on přichází k nim – ne k jednomu zvlášť. Když začalo svítat, stojí Ježíš na břehu - ale učedníci ho nepoznávají. Přichází k učedníkům právě tam, kde se nacházejí, do jejich "všední" práce. Otázkou odhaluje jejich nedostatek. Ptá se: „Máte něco k jídlu?“ Máte co nabídnout? Máte co Bohu nabídnout? Máte v tom vašem pachtění co nabídnout?

Ježíš vyhledává učedníky v jejich všednosti. Ptá se jich na jejich problémy. On ví, že problémy mají. Za celou noc nic nechytli. A oni přiznávají, že nic nemají. Oslovuje je něžně – **dítky**, je to oslovení pro nového člověka, který se rodí z poznání svého Pána.

Někdy mluvíme o nebi a nevíme, jak je lidem na zemi. Ale my skutečně nemáme nic, co bychom mohli za sebe Bohu nabídnout. Ježíš ukazuje učedníkům, co mají dělat - dává jim jasnou radu, kde mají lovit. A ukazuje také, že nezáleží na tom, kolik kdo toho má, jaké obdarování, ale že záleží na našem rozhodnutí, zda se **rozhodneme řídit Ježíšovou radou**.

Učedníci táhnou síť plné ryb a v tom *učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "To je Pán!"* Petr se k němu hrnul skrze vodu (asi 100m). Evangelista Jan, ukazuje Petra, který tolik svého mistra miloval, že mu chtěl být okamžitě na blízku. Brodil se skrze vody k němu, jakoby ho nemohlo nic zastavit. Brodil se skrze vody a možná mu bylo jako by po vodě lehce chodil. **Nic od lásky Kristovy ho už neoddělí**. A jak se Petr brodil, ostatní učedníci přijeli na lodi.

A na žhavém uhlí byla ryba a chléb. Žhavé uhlí připomíná Petrovo zapření. Ježíšova gesta jsou podobná úkonům při rozmnožení chlebě. Ježíš přikázal učedníkům, aby přinesli několik ryb z toho, co nalovili, bylo jich velké množství. Číslo 153 značí slovo „DOST“. Ryb bylo dost pro ně i pro nás.

Učedníci nemají a nebudou mít vědecký důkaz Ježíšovy totožnosti. Přesto jejich srdce ví, že je to on. **Uvedl ve známost své poslání.** Písmo tím říká, že vědecký důkaz je nanic. Nejde o důkazy, jde o proměnu srdce. K čemu by byl přímý důkaz, když srdce zůstává tvrdé? Poznejme Ježíše srdcem, nenechme se oklamat vnějšími smysly a zdáními.

Učedníci nemají žádný vědecký důkaz, přesto poznávají z povahy události, že je to Ježíš. A Ježíš vzal chléb a dával jim, stejně i rybu. A bylo jim jako v ráji, bylo jim jako v Božím království. Učedníci poznávají Ježíše srdcem, jsou rozechvělí, jejich víra se vrací. Mizí strach a navrací se opravdová bázeň. Oni se totiž neodvažují zeptat na totožnost neznámého.

Člověk se může ve své víře vždy potácet mezi dvěma extrémy. Jeden je ten, že se mu zdá, že Bůh je tak daleko, že vlastně mu ani do nás nic není. Druhý je ten, že se ze samé radosti z víry dopracuje až tam, kde zmizí tenká hranice mezi důvěrností založené na úctě a důvěrnosti založené na pocitu, že je mi Ježíš tak blízko, že ho můžu považovat za svého kamaráda. Ale učedníci projeví k Ježíši jiný vztah. Báli se tak, že se na některé věci prostě neodvážili zeptat. Jejich víra byla vlastně plachá.

To co učedníci prožili, byl „**důkaz**“ nad důkazy. Důkaz podle Božích představ. To, s čím vystačí až do smrti. To, za co se nebudou bát položit svůj život. Vždyť důkazem není to, co člověk má před očima, ale to, co se mu vyryje na srdce. Učedníci se neodvažují zeptat, přesto to – co zažívají, to rozpoznávají jako setkání se svým milovaným Pánem. **Zrodila se víra, kterou nic neotřese.** Amen

Píseň: EZ 672 - Dej nám moudrost, odvahu

Ohlášky:

- narozeniny tento týden - Stará dr. Mirjam – 90let, Němečková Daniela, Šulgan Pavel, Smirnova Julia
- bohoslužby příští neděli v 9:30 jenom pro 15 lidí za přísných hygienických podmínek

Přímluvná modlitba:

Všemohoucí a milosrdný Bože, který jsi z lásky k nám poslal na svět svého Syna jako lékaře duše i těla, shlédni na své děti, které se na Tebe obracejí v této obtížné době plné dezorientace, obav a chaosu v mnoha místech Evropy i světa a hledají sílu, spásu a úlevu. Osvoboď nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost hlavám státu, dej sílu a odměnu našim lékařům, zdravotníkům a dobrovolníkům. Neopust' nás v dobách zkoušky, ale vysvoboď nás ode všeho zlého. O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Ve Tvém jménu prosíme a společně voláme...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 350 - Přemohl Ježíš smrti noc

Posláni: (J 13, 33-34)

33 Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete.

34 Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.

Požehnání: (Nu 6,24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 489 - Tvé požehnání, dobrý Otče